

Latvijas Republikas Senāts

LĒMUMS

Rīgā 2025. gada 23. septembrī

Senāts šādā sastāvā: senators referents Kaspars Balodis, senators Intars Bisters un senatore Inese Grauda

izskatīja rakstveida procesā SIA „Kartax” blakus sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2025. gada 5. marta lēmumu civillietā /Persona C/ prasībā pret /Persona B/ ar trešo personu /Persona A/ par pilnvarojuma līguma, pirkuma līguma un šķīrējtiesas klauzulas atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atjaunošanu uz nekustamo īpašumu.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona E/ pilnvarotā pārstāve /Persona F/ 2013. gada 10. jūnijā cēlusi tiesā prasību pret /Persona B/ ar trešo personu atbildētājas pusē /Persona A/ par pilnvarojuma līguma, pirkuma līguma un šķīrējtiesas klauzulas atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atjaunošanu uz nekustamo īpašumu.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 21. novembra spriedumu prasība apmierināta. Tiesa atzinusi 2012. gada 21. decembrī /Persona E/ pie zvērināta notāra izdoto pilnvaru /Persona A/ par spēkā neesošu no izdošanas brīža, kā arī 2012. gada 21. decembrī /Persona E/ vārdā noslēgto nekustamā īpašuma pārdošanas līgumu, tajā skaitā tajā iekļauto šķīrējtiesas klauzulu, par spēkā neesošu no noslēgšanas brīža, un atjaunojusi /Persona E/ īpašuma tiesības uz 13/96 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /Adrese A/ (turpmāk arī – nekustamā īpašuma objekts), dzēšot zemesgrāmatu nodalījumā ierakstu par īpašuma tiesību nostiprināšanu uz /Persona B/ vārda.

Par Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 21. novembra spriedumu /Persona B/ un /Persona A/ iesnieguši apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apmērā.

[2] Ar Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2016. gada 16. jūnija tiesas sēdes protokollēmumu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 77. panta pirmo daļu, /Persona E/ aizstāts ar mantinieci /Persona F/.

/Persona F/ /datums / mirusi un /Persona C/ kā testamentārā mantiniece pieņēmusi /Persona F/ atstāto mantojumu ar inventāra tiesību. Mantas sastāvā norādītas tiesības turpināt /Persona F/ uzsākto civilprocesu civillietā Nr. C04304013 saistībā ar /Persona E/ piederējušām 13/96 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /Adrese A/, kā arī tiesības turpināt jebkuru citu tiesvedības procesu, kas attiecas uz /Persona F/ vai /Persona E/.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2021. gada 22. jūnija lēmumu /Persona F/ aizstāta ar tās tiesību pārņēmēju /Persona C/.

[3] /Persona C/ un SIA „Kartax” 2024. gada 20. decembrī iesnieguši Rīgas apgabaltiesā pieteikumu, lūdzot aizstāt /Persona C/ ar tās tiesību pārņēmēju SIA „Kartax”.

Pieteikums pamatots ar Civilprocesa likuma 77. pantu, norādot, ka 2024. gada 1. oktobrī starp /Persona C/ kā cedentu un SIA „Kartax” kā cesionāru noslēgts cesijas līgums, ar kuru /Persona C/ nodevusi SIA „Kartax” no /Persona F/ mantotās tiesības turpināt iesākto civilprocesu civillietā Nr. C04304013 prasībā saistībā ar /Persona E/ piederējušām 13/96 domājamām daļām no nekustama īpašuma /Adrese A/, kā arī tiesības turpināt un uzsākt jebkuru citu tiesvedības procesu, kas attiecas uz /Persona F/ un /Persona E/ tiesībām atgūt īpašuma tiesības uz 13/96 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /Adrese A/.

[4] Ar Rīgas apgabaltiesas 2025. gada 5. marta lēmumu noraidīts /Persona C/ un SIA „Kartax” pieteikums par procesuālo tiesību pārņemšanu.

Lēmumā norādīts, ka saskaņā ar Civillikuma 1798. pantu par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, neatkarīgi no tā, vai tie izriet no līguma vai no neatļautas darbības, taču Civillikuma 1799. pantā ir paredzēti izņēmumi no šī vispārīgā noteikuma, paredzot, ka par cesijas priekšmetu nevar būt prasījumi, kuru izlietošana, vai nu pēc līdzēju vienošanās vai pēc likuma, saistīta ar kreditora personu, kā arī prasījumi, kuru saturs ar to izpildījumu citai personai pārgrozītos.

Prasību tiesā cēlis /Persona E/, kuru uz pilnvaras pamata pārstāvēja /Persona F/. Viņa pēc /Persona E/ nāves apstiprināta mantojuma tiesībās, pārņemot arī prasījuma tiesības par īpašuma tiesību atjaunošanu uz 13/96 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /Adrese A/. Savukārt pēc /Persona F/ nāves /Persona C/ uz testamenta pamata ieguvusi tiesības turpināt /Persona F/ uzsākto civilprocesu par īpašuma tiesībām uz /Persona E/ piederējušām 13/96 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /Adrese A/. Tādēļ tiesības uz prasībā ietvertajiem prasījumiem saistītas ar kreditoru /Persona C/ personu.

Turklāt atbilstoši Civillikuma 1799. panta 1. punktam procesuālo tiesību pārņēmējs nevar pārņemt procesuālās tiesības, kas pēc likuma saistītas ar nekustamā īpašuma ieguvēju, kuram ar spriedumu atjaunotas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu.

Līdz ar to prasības priekšmetā ietilpstošie prasījumi Civillikuma 1799. pantā noteikto ierobežojumu dēļ nav cedējami. Tā kā cesija netiek pieļauta, nav pamata aizstāt lietā /Persona C/ ar SIA „Kartax”.

[5] Blakus sūdzību par minēto lēmumu iesniegusi SIA „Kartax”, lūdzot to atcelt un apmierināt pieteikumu par procesuālo tiesību pārņemšanu.

Blakus sūdzībā norādīts, ka tiesa nepareizi interpretējusi Civillikuma 1799. pantu, neņemot vērā lietā esošos pierādījumus un nepamatoti noraidījusi /Persona C/ un SIA „Kartax” pieteikumu par procesuālo tiesību pārņemšanu. Tiesa ļoti vispārīgi argumentējusi, kādā veidā cedēto prasījumu izlietošana ir tieši saistīta ar kreditora personu. Civillikuma 1799. pantā noteikto cesijas ierobežojumu plašā iztulkošana var novest pie tā, ka jebkuras prasījuma tiesības, kas iegūtas testamentārās mantošanas ceļā, tiks automātiski uzskatītas par tādām, kuru izlietošana ir saistīta ar kreditora personu.

/Persona C/ prasījuma tiesības ieguvusi testamentārās mantošanas ceļā no /Persona F/, kura savā testamentā nav izteikusi gribu atstāto mantojumu saistīt ar /Persona C/, tādā veidā ierobežojot potenciālo /Persona C/ mantinieku tiesības, kā arī nav norādījusi ierobežojumus /Persona C/ rīkoties ar mantojumu.

Tāpat lietā nav citu pierādījumu, kas varētu norādīt uz prasījuma saistību ar kreditora personu. Nekustamais īpašums nav dzimtas mājas, kurās dzīvo citi ģimenes locekļi vai īrnieki. Prasība celta par īpašuma tiesību atjaunošanu uz daļu no daudzdzīvokļu mājas.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījis lietas materiālus un apsvēris blakus sūdzībā norādītos argumentus, Senāts atzīst, ka pārsūdzētais lēmums atceļams un pieteikums par procesuālo tiesību pārņemšanu nododams jaunai izskatīšanai

apgabaltiesā.

[7] Senāts ir atzinis, ka lēmumam par puses procesuālo tiesību pārņemšanu, tāpat kā ikvienam tiesas nolēmumam, ir jābūt balstītam uz vispusīgi pārbaudītiem faktiskajiem apstākļiem un lietas dalībnieku iesniegto pierādījumu izvērtējumu, bet pieteikuma, kas pamatots ar Civilprocesa likuma 77. panta pirmajā daļā norādītajiem apstākļiem, izskatīšanas gaitā tiesai jāapsver, pirmkārt, vai apstrīdētā tiesiskā attiecība vispār pieļauj tiesību pārņemšanu, otrkārt, vai lietā esošie pierādījumi apliecina prasījuma cesijas (parāda pārvedes) tiesiskumu (sk., piemēram, *Senāta 2018. gada 2. februāra lēmuma lietā Nr. SPC-1/2018*, [ECLI:LV:AT:2018:0202.C31234016.2.L](#), 6.1. punktu, 2022. gada 14. oktobra lēmuma lietā Nr. SKC-190/2022, [ECLI:LV:AT:2022:1014.C32372015.28.L](#), 12.2. punktu, 2023. gada 31. oktobra lēmuma lietā Nr. SKC-144/2023 [ECLI:LV:AT:2023:1031.C30671419.28.L](#), 9.1. punktu).

Arī civilprocesa tiesību doktrīnā ir uzsvērts, ka prasījuma cesijas gadījumā personai, kas prasa dalībnieka aizstāšanu, ir jāiesniedz pierādījumi, ka cesija ir notikusi atbilstoši likuma prasībām (sk. *Civilprocesa likuma komentāri. I daļa. (1.–28.nod.). Sagatavojis autoru kolektīvs Prof. K.Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2011, 279. lpp.*).

No minētā secināms, ka puses aizstāšanas pamatā var būt tikai tāda cesija, kas ir notikusi saskaņā ar likuma prasībām un tiesai tādēļ ir jāpārbauda cesijas tiesiskā pamata, kas izskatāmajā lietā ir cesijas līgums, atbilstība tiesību normās noteiktajam.

Tādēļ tiesai bija pamats vērtēt /Persona C/ un SIA „Kartax” noslēgtā cesijas līguma atbilstību Civillikuma noteikumiem par cesijas priekšmetu.

[8] Senāts turpmāk norādīto iemeslu dēļ par nepareizu uzskata tiesas secinājumu, ka konkrētās prasības priekšmetā ietilpstošie prasījumi par pilnvarojuma līguma, pirkuma līguma un šķīrējtiesas klauzulas atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atjaunošanu uz nekustamo īpašumu, ir tādi, kuru izlietošana ir saistīta ar kreditora personu un kas tādēļ nevar tikt cedēti.

[8.1] Civillikuma 1798. pants noteic, ka par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, vienalga, vai tie izriet no līguma, vai no neatļautas darbības, starp tiem arī tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami un nedroši. Saskaņā Civillikuma 1799. panta noteikumiem par cesijas priekšmetu nevar būt: 1) visi prasījumi, kuru izlietošana, vai nu pēc līdzēju vienošanās vai pēc likuma, saistīta ar kreditora personu; 2) prasījumi, kuru saturs pēc to izpildījuma kādai citai personai, bet nevis īstajam kreditoram, pilnīgi pārgrozītos.

Senāts ir uzsvēris, ka civiltiesiskajās attiecībās valda privātautonomijas princips, kura galvenā izpausme ir līgumu brīvība. Kaut arī privātautonomija (līgumu brīvība) var tikt ierobežota ar imperatīvām likuma normām, Civillikuma noteikumi privātautonomiju maksimāli veicina (sk. *Senāta 2017. gada 24. augusta sprieduma lietā Nr. SKC-211/2017, C28461011, 9.3. punktu*).

Cesijas tiesiskais pamats izskatāmajā lietā ir cesijas līgums, kuru noslēgusi /Persona C/ kā cedente un SIA „Kartax” kā cesionāre. Civillikuma 1798. panta noteikumi piešķir cedentam un cesionāram plašu privātautonomiju cesijas priekšmeta izvēlē. Savukārt Civillikuma 1799. pantā ir ietvertas imperatīvas tiesību normas, kuras cedenta un cesionāra privātautonomiju ierobežo. Senāts piekrīt pārbaudāmajā lēmumā paustajai tiesas atziņai, ka Civillikuma 1799. panta noteikumu jēga un mērķis ir nodrošināt, lai prasījuma apmierināšanas gadījumā izpildījums nokļūtu tieši pie konkrēta kreditora, nevis pie jebkuras trešās personas.

Civillikuma 1799. panta 1. punktā minēti divi gadījumi, kuros prasījuma izlietošana var būt saistīta ar kreditora personu divos gadījumos: 1) pēc līdzēju vienošanās vai 2) pēc likuma. Katrs no norādītajiem cesijas izņēmumiem veido atšķirīgu Civillikuma 1799. panta 1. punktā ietvertās tiesību normas sastāva pazīmi. No pārbaudāmā lēmuma redzams, ka tiesa ir vērtējusi /Persona C/ prasījumu atbilstību abām minētās normas sastāva pazīmēm, tomēr tās vienu no otras nav skaidri nošķīrusi.

[8.2] Senāts piekrīt blakus sūdzības iesniedzējai, ka tiesa ir ļoti vispārīgi argumentējusi to, kādā veidā cedēto prasījumu izlietošana ir tieši saistīta ar kreditora personu.

Secinot, ka tiesības uz prasībā ietvertajiem prasījumiem ir saistītas ar /Persona C/ kā kreditoru personu, tiesa ir atsaukusies uz /Persona F/ testamentu, ar kuru tiesības turpināt iesākto civilprocesu un prasības apmierināšanas gadījumā iegūt sev nekustamā īpašuma objektu novēlētas /Persona C/. Kaut arī tiesa, izdarot minēto secinājumu, nav atsaukusies uz konkrētām tiesību normām, tiesas apsvērumi acīmredzami attiecas uz Civillikuma 1799. panta 1. punktā esošo normas sastāva pazīmi „pēc līdzēju vienošanās [...] saistīta ar kreditoru personu”.

Senāts uzskata, ka Civillikuma 1799. panta 1. punkta vārdi „pēc līdzēju vienošanās” plašākā nozīmē piemērojami ne vien līgumiem, bet arī citiem tiesiskajiem darījumiem. Cita starpā tie attiecas arī uz testamentā, kas ir vienpusējs tiesisks darījums, ietvertiem testatora gribas izteikumiem. Saskaņā ar Civillikuma 600. pantu pēdējās gribas rīkojumu var aprobežot ne vien ar nosacījumiem un termiņiem, bet arī citādi, un proti, ar uzlikumiem, lietošanas ierobežojumiem, kā arī, uzliekot pienākumu atdot to, kas saņemts.

Par pamatotu atzīstams blakus sūdzības arguments, ka mantojuma atstājēja /Persona F/ testamentā nav norādījusi ierobežojumus /Persona C/ rīkoties ar mantojumā atstāto mantu un lietas materiālos nav atrodami pierādījumi, ka pārbaudāmajā lēmumā norādītie apsvērumi varētu tikt balstīti uz mantojuma atstājējas /Persona F/ izteikto gribu. No lietas materiālos esošā /Persona F/ testamentā akta nevar izdarīt secinājumu, ka viņa, nododot /Persona C/ tiesības turpināt uzsākto civilprocesu civillietā Nr. C04304013 /Persona F/ prasībā saistībā ar /Persona E/ piederējušām 13/96 domājamām daļām no nekustamā īpašuma, kas atrodas /Adrese A/, un iegūt minēto nekustamā īpašuma objektu prasības apmierināšanas gadījumā, būtu pievienojusi uzlikumu, kura dēļ /Persona C/ tiktu liegtas tiesības cedēt testamentārās mantošanas ceļā iegūtos prasījumus. Turklāt Civillikuma 1800. pants pieļauj prasības cesiju, kura, ja par to nav citādi norunāts, atzīstama par paša tā prasījuma cesiju, kurš ir prasības priekšmets.

Tātad nav gūstams apstiprinājums tam, ka /Persona C/ būtu cedējusi blakus sūdzības iesniedzējai tādas prasījumus, kas atbilstu Civillikuma 1799. panta 1. teikumā minētajam izņēmumam „pēc līdzēju vienošanās [...] saistīta ar kreditoru personu”.

[8.3] Tiesa pārbaudāmajā lēmumā ir secinājusi, ka „atbilstoši Civillikuma 1799. panta 1. punktam potenciālais tiesību pārņēmējs nevar pārņemt procesuālās tiesības, kas pēc likuma ir saistītas ar nekustamā īpašuma ieguvēju”. Arī attiecībā uz šo tiesas apsvērumu var piekrist blakus sūdzībā norādītajam, ka tiesas lēmums nerada skaidrību par to, kādēļ attiecībā uz konkrētajiem prasījumiem pastāv cesijas ierobežojumi.

[8.3.1] Pamatojot secinājumu par /Persona C/ cedēto prasījumu izlietošanas saistību ar kreditoru personu, tiesa ir atsaukusies uz Senāta 2014. gada 14. septembra spriedumu lietā Nr. SKC-497/2012, kuras tiesiskie un faktiskie apstākļi būtiskos aspektos ir atšķirīgi.

Civilprocesa likuma 5. panta sestajā daļā noteikts tiesas pienākums, piemērojot tiesību normas ņemt vērā judikatūru. Senāts ir atzinis, ka tiesai, lai tai būtu pamats izmantot judikatūras atziņas, primāri jānoskaidro, vai izskatāmajā lietā pastāv faktisko un tiesisko apstākļu būtiska līdzība ar iepriekš izspriestā lietā nodibinātajiem (sk. *Senāta 2019. gada 4. marta sprieduma lietā Nr. SKC-44/2019*, [ECLI:LV:AT:2019:0304.C30477415.1.S](#))7.4.1. punktu, 2021. gada 30. marta sprieduma lietā Nr. 95/2021, [ECLI:LV:AT:2021:0330.C30670417.11.S](#), 9. punktu).

Spriedumā, uz kuru tiesa atsaukusies, Senāts norāda: „Kā izriet no cesijas līguma satura, cesijas pamats ir maiņas darījums. Savukārt konkrētās prasības priekšmets – maiņas līguma atzīšana par pirkuma līgumu gribas defektu dēļ un attiecīgi nesamaksātās pirkuma maksas piedziņa. Tādējādi saistība attiecībā pret jauno kreditoru (cesionāru) nevar būt izpildīta bez tās satura izmaiņām, proti, jāmaina pašas saistības būtība” (sk. *Senāta 2012. gada 14. septembra sprieduma lietā Nr. SKC-497/2012*, C17122107, 9.3. punktu). Minētais Senāta secinājums attiecas uz situāciju, kura atbilst Civillikuma 1799. panta 2. punkta pazīmēm, proti, izņēmums no šā likuma 1798. panta noteikuma ir arī tādi prasījumi, kuru saturs ar to izpildījumu kādai citai personai, bet nevis īstajam kreditoram, pilnīgi pārgrozītos. Pārbaudāmajā lēmumā tiesa nav sniegusi argumentus tam, kādā veidā Senāta atziņas, kas izteiktas spriedumā lietā Nr. SKC-497/2012, ļautu secināt, ka /Persona C/ cedētie prasījumi pēc likuma ir saistīti ar kreditoru (kreditoru) personu.

[8.3.2] Civillikuma 1799. panta 1. punktā ietvertie vārdi „prasījumi, kuru izlietošana [...] pēc likuma saistīta ar kreditoru personu” visupirms attiecas uz likumā tieši norādītiem prasījumu tiesību cesijas ierobežojumiem

(aizliegumiem) un gadījumiem, kas noteikti tādēļ, ka prasījuma izlietošana saistīta ar kreditora personu. Tāpat minētie Civillikuma 1799. panta 1. punkta vārdi var tikt attiecināti uz gadījumiem, kad cesijas ierobežojums (aizliegums) likuma iztulkošanas ceļā ir izsecināms no tiesību normām. Minēto apstiprina arī tiesību doktrīnā sniegtais cesijas ierobežojumu (aizliegumu) piemērveida uzskaitījums (sk. *Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans īpašums, 1998, 292.–294. lpp.*). Pašā Civillikumā ir vairākas normas, kurās ir noteikts vai no kurām secināms, ka konkrētus prasījumus nevar cedēt, tādēļ ka prasījuma izlietošana saistīta ar kreditora personu. Piemēram, saskaņā ar Civillikuma 2102. pantu uztura ņēmēja tiesība uz uzturu nav cedējama. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1389. pantā noteikto izpirkuma tiesību nevar atdot (cedēt) nevienam citam, jo tā ir tiesības, kas piemīt izpircējam personiski (sk. *Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Lietas; Valdījums; Tiesības uz svešu lietu. Rīga: Mans īpašums, 1998, 242. lpp.*).

Pārbaudāmā lēmuma juridiskā argumentācija galvenokārt ir balstīta uz pieņēmumu, ka mantotiem prasījumiem ir stingri personisks raksturs un tādēļ to cedēšana ir ierobežojama. Pamatots ir blakus sūdzības arguments, ka testamentārās mantošanas rezultātā iegūti prasījumi, piemēram, parāda piedziņas prasījumi vai īpašuma prasības, nevar automātiski tikt uzskatīti par tādiem, kuru izlietošana ir tieši saistīta ar kreditora personu un kurus nedrīkstētu cedēt. Senāts norāda, ka persona prasījumus var iegūt uz dažādiem tiesiskiem pamatiem, tostarp prasījuma tiesības mantojot. Civillikuma mantojuma tiesību daļā nav tiesību normu, kurās būtu noteikts likumisks aizliegums cedēt mantošanas ceļā iegūtas prasījuma tiesības.

Kaut arī pārbaudāmajā lēmumā vairākkārt minēts Civillikuma 1799. panta 1. punkts, tiesa nav atsaukusies uz nevienu konkrētu tiesību normu, no kuras satura varētu secināt, ka /Persona C/ prasības priekšmetā ietilpstošo prasījumu izlietošana pēc likuma ir saistīta ar kreditora personu. Tādēļ tiesa nav izpildījusi Civilprocesa likuma 230. panta ceturtajā daļā noteikto prasību lēmuma motīvu daļā norādīt normatīvos aktus, pēc kuriem tiesa vadījiesies.

Tā kā nav likuma noteikumu, atbilstoši kuriem /Persona C/ prasībā ietvertu prasījumu izlietošana būtu saistāma ar kreditoru personu, atzīstams, ka tie saskaņā ar Civillikuma 1798. pantu ir cedējami.

[8.4] Ievērojot visu iepriekš minēto, Senāts atzīst, ka blakus sūdzībā izteiktais lūgums atcelt pārbaudāmo lēmumu ir apmierināms. Savukārt blakus sūdzības iesniedzējas lūgums apmierināt pieteikumu par /Persona C/ aizstāšanu ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Kartax” ir izlemjams, jautājumu par puses procesuālo tiesību pārņemšanu no jauna izskatot apgabaltiesā.

[9] SIA „Kartax” par blakus sūdzību iemaksājusi drošības naudu 70 EUR. Ņemot vērā, ka Senāts apgabaltiesas lēmumu atceļ, atbilstoši Civilprocesa likuma 444.¹ panta otrajā daļā noteiktajam SIA „Kartax” atmaksājama drošības nauda.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 448. panta pirmās daļas 2. punktu, Senāts

nolēma

atcelt Rīgas apgabaltiesas 2025. gada 5. marta lēmumu un nodot jautājumu par puses procesuālo tiesību pārņemšanu civillietā /Persona C/ prasībā pret /Persona B/ ar trešo personu /Persona A/ par pilnvarojuma līguma, pirkuma līguma un šķīrējtiesas klauzulas atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atjaunošanu uz nekustamo īpašumu jaunai izskatīšanai Rīgas apgabaltiesā;

atmaksāt SIA „Kartax” drošības naudu 70 EUR (*septiņdesmit euro*).

Lēmums nav pārsūdzams.

Senators K. Balodis Senators I. Bisters Senatore I. Grauda